

INHOUD

AAN DE LEZER

LACHEN EN HUILEN

Berlijn, februari

Lachen en huilen: schijnbaar banale zaken. De ‘Zarathoestra-glimlach’. Wanhoop van Goethes Faust. De zevenledige mens. Openbaring van het Ik in bleek worden en blozen. Disharmonische relatie Ik – omgeving. Onderduiken in het wezen van de ander. Uitzetten van het astrale lichaam: lachen, glimlachen. Samenpersen van het astrale lichaam door het Ik bij verlies: huilen; innerlijk zich versterken van het Ik. Tranen geven troost; niet kunnen huilen maakt verdriet moeilijker te verdragen. Het Ik: voorwaarde voor lachen en huilen. Het pasgeboren kind. De fysionomie. Dieren lachen en huilen niet. Verschil mens–dier. Verandering ademhaling. Oude Testament: het inblazen van de levensadem. Lachen bij kietelen of iets komisch. Misplaatst lachen; oneerlijk gebruik maken van lachen. Appèl aan het egoïsme. Lachen en huilen als opvoedingsmiddel. Tragedie, komedie. Bevrijding van het kwaad.

AANVULLEND FRAGMENT – *Berlijn, april*

AANTEKENINGEN

LITERATUUR

RUDOLF STEINER OVER DE VERSLAGEN VAN DE VOORDRACHTEN